

de eneste Betæneligheder, der have blandet sig i de velvillige Udtalelser, hvormed Lovforslaget er blevet hilst. Overfor Sagens Betydning har man imidlertid været enig om at tage disse Betæneligheder fangen, og jeg mener ogsaa, at det i dette Tilfælde bør være saaledes. Jeg har nemlig den Tro, at det er overmaade hensigtsmæssigt og et Moment af økonomisk Betydning, at Videnskaben saa vidt gørligt faar Adgang til ogsaa at træde i det praktiske Erhvervslivs Tjeneste. Jeg har i min egen faglige Virksomhed haft Lejlighed til paa nært Hold at se, hvilken uvurderlig Betydning Videnskabens Arbejde har haft for Landbrugets rationelle Produktion og dermed for Erhvervets økonomiske Trivsel, og naar man læser Kommissionens Beretning, dels om de alt stedfundne Undersøgelser og de derved tilvejebragte Resultater, dels om de planlagte Undersøgelser, forekommer det mig, at man faar et stærkt og uvilkaarligt Indtryk af, at man her er inde paa en sund Bane, og at der ad den Vej maa kunne hidføres betydningsfulde Resultater for Fiskerierhvervet, saaledes at jeg for mit Vedkommende nærer den Opfattelse, at det under de foreliggende Omstændigheder ikke blot er forsvarligt at vedtage det her foreliggende Lovforslag, men at det endogsaa turde siges at være uforsvarligt ved at nægte den begærede Bevilling at efterlade det paagældende Arbejde halvgjort. Dette saa meget mere som vore paagældende Havundersøgelser jo ere et Led og, ifølge vor Beliggenhed og vor Føling med store Kyster og Havstrækninger, vel endog et centralt Led i en international Samvirken, og jeg maa baade af nationale og af fiskerifaglige Grunde anse det for betydningsfuldt, at vi hævde vor Plads i denne internationale Samvirken, saa længe de andre samvirkende Nationer ønske den opretholdt.

Jeg vilde, ligesom det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen), anse det for særdeles ønskeligt, om disse Havundersøgelser maatte kunne resultere i internationale Bestemmelser gældende for det Fiskeri, hvori ogsaa danske Fiskere deltog. Jeg anser det for lidet hensigtsmæssigt, at der f. Eks. er ulige Mindstemaalsbestemmelser paa fælles Fiskepladser, saaledes som Tilfældet er ved Jyllands Vestkyst, og jeg finder det naturligt, at vore Fiskere føle sig brøstholdne ved i saa Henseende at skulle være strengere Bestemmelser undergivne end deres udenlandske Fagfæller. Ingenlunde at jeg dermed vil have sagt, at jeg mener, at det er vore

Mindstemaalsbestemmelser, der ere for strenge. Jeg anser det tværtimod for nødvendigt, at der vedtages fælles Mindstemaalsbestemmelser saa strenge, — og det gælder for Resten ogsaa Bestemmelserne om Fredningsforhold —, at udenlandske Fiskere derved tvinges bort fra det Rovfiskeri, de nu i stort Omfang praktisere tæt inde under vore Kyster, og at man faar Bestemmelser, hvorved der sættes en Bom for den omfattende Opfiskning, der nu finder Sted dels af, hvad vi efter vor Lovgivning betragte som Mindstemaal, dels af Rognfisk. Jeg støtter mig i den Henseende ikke alene til Udtalelser, der ere fremførte i Havundersøgelseskommissionens Beretning, men jeg fæster mig ogsaa ved, hvad derom er udtalt i den sidst publicerede Fiskeriberetning, Beretningen for 1909, hvor vor Fiskeriagent i England med Bekymring henpeger paa det paagældende Rovfiskeri og hævder, at Resultatet heraf er blevet, at man nu kan betegne Vesterhavet som fisketomt saavel ved den engelske som den jydsk Kyst, i alt Fald for Fladfiskenes Vedkommende. Jeg fæster mig endvidere i denne Forbindelse ved den lidet tiltalende Kendsgerning, at medens Værdien af vort Saltvandsfiskeri i en lang Aarrække steg stærkt, endog saa stærkt, at det i Aarene 1892—1907 gik op fra 5 1/2 Mill. Kr. til 13 1/2 Mill. Kr. aarlig — jeg bemærker, at Østersfiskeriet i Limfjorden ikke er indbefattet deri —, har den i de to efter 1907 følgende Aar, for hvilke Beretning foreligger, været aftagende, saaledes at det i Aaret 1909 kun repræsenterer en Værdi af godt 12 Mill. Kr., altsaa en Nedgang af 1 1/2 Mill. Kr., og det til Trods for, at Fiskeriet Aar for Aar drives mere rationelt, hvilket alene fremgaar deraf, at for det sidst nævnte Aars Vedkommende, 1909, var i Sammenligning med det forudgaaende Aar Værdien af Fiskefartøjer og Fiskeredskaber stegen med 1 Mill. Kr., hvorhos de i Fiskeriet deltagende Personers Antal var forøget med 81.

Ud fra disse Betragtninger mener jeg, at vortsaa betydningsfulde Fiskerierhverv har Krav paa Lovgivningsmagtens aarvaagne Interesse, og jeg nærer Haab om og en sikker Tillid til, at de her omhandlede Havundersøgelser ville kunne blive en betydningsfuld og tiltrængt Støtte for Fiskerierhvervet. Det er ud fra disse Betragtninger, at ogsaa mine Meningsfæller og jeg ere rede til at yde det foreliggende Lovforslag vor uforbeholdne Tilslutning.